

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Prezydenta W.

przeciwko C. [...] sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 czerwca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 czerwca 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Niniejsza sprawa dotyczy możliwości zwolnienia użytkownika wieczystego z opłaty rocznej - w sytuacji, w której prawo użytkowania wieczystego zostało ustanowione na rzecz Archidiecezji [...] jako rekompensata za mienie odebrane jej w okresie powojennym. Prawo użytkowania wieczystego zostało wniesione jako aport do spółki – która z formalnego punktu widzenia pozostaje podmiotem odrębnym od Archidiecezji [...]. Doprowadziło to do powstania pytania o możliwość dalszego korzystania przez spółkę ze zwolnienia od opłaty rocznej, które pierwotnie przysługiwało Archidiecezji [...]. Problem ten jest bez wątpienia interesujący i nie był jak dotąd bezpośrednio przedmiotem wyjaśnień w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Z tego punktu widzenia, rozpoznanie skargi kasacyjnej mogłoby w poważniejszym stopniu przyczynić się do rozwoju porządku prawnego. W szczególności, mogłoby to pozwolić na bardziej precyzyjne określenie charakteru aportów wnoszonych do spółek przez podmioty, które korzystają z różnego rodzaju ulg i przywilejów ekonomicznych (jak ma to miejsce w omawianej sprawie). Równocześnie jednak orzeczenie Sądu Apelacyjnego wydaje się w pełni trafne – a argumentacja zawarta w skardze kasacyjnej nieprzekonująca. Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia pozostaje spójne zarówno co do swojej konstrukcji – jak i co do ostatecznego rezultatu. Sprawa ma przy tym bez wątpienia silnie kazuistyczny i sytuacyjny charakter. Skarga kasacyjna została dość silnie powiązana z okolicznościami faktycznymi sprawy i jej wyjaśnienie może przyczynić się w przeważającej mierze do rozstrzygnięcia wyłącznie konkretnej sprawy). Odmierna struktura właścicielska innych spółek lub odmienny sposób wnoszenia do nich aportów mogą w poważny sposób zmieniać wnioski możliwe do wyciągnięcia na tle spraw o ten sam typ roszczeń z tytułu użytkowania wieczystego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.